

Figur 1: Oppgave 5.2

Oppgaver til kapittel 5

- 5.1 (a) Usann. Moteksempel: $81 > 55$, og 81 er et oddetall, da det ikke er delelig med 2. 81 er heller ikke et primtall, da det er delelig med 9.
- (b) Anta for motsigelse at alle formler F som er slik at $\neg F$ er en kontradiksjon, er falsifiserbare. At F er falsifiserbar, betyr at F for en gitt valuasjon v , er usann. For den samme valuasjonen v vil $\neg F$ være sann, for det er slik \neg tolkes. Dette er en motsigelse. Vi gikk ut ifra at $\neg F$ var en kontradiksjon, som altså ikke kan oppfylles. Paastanden er sann; den kan ikke være usann.
- (c) Usann. \top er en tautologi som ikke har noen tautalogier.
- (d) Usann. Moteksempel: La F være slik at $F = P$. Dermed har vi at $\neg F = \neg P$. F oppfylles av valuasjonen som gjør P sann, og $\neg F$ oppfylles av valuasjonen som gjør P usann. Dermed er hverken F eller $\neg F$ en kontradiksjon, siden de begge kan oppfylles.

- 5.2 Se figur 1. MERK: Les \rightarrow som \Rightarrow Vi har at ogsaa at $(c) \Leftrightarrow (d)$.

Forskjellen mellom (a) og (b) er at (a) kun sier noe om at det *eksisterer* en gitt valuasjon som gjør F sann. (b) sier spesifikt at valuasjonen v gjør F sann. Vi kan ikke dedusere paa basis av (a) at noeyaktig valuasjonen v gjør F sann. Men gitt at (b) er sann, kan vi konkludere med at (a) er sann.

- 5.3 La G være tautologien $(A \vee \neg A)$ og F være A .

Dermed kan $(F \rightarrow G)$ representeres ved $(A \rightarrow (A \vee \neg A))$, en tautologi, jamfoer reglene for implikasjon (saa lenge det impliserte er sant, vil uttrykket alltid evalueres til aa bli sant).

For valuasjonen som gjør A usann, ser vi at G er sann, mens F er usann, jamfoer reglene for implikasjon (dersom det som impliserer er usant, og det som blir implisert er sant, vil hele uttrykket falsifiseres). Alle valuasjoner gjør ikke F sann, saa resonnementet holder ikke; det er ikke gyldig.

- 5.4 Anta for motsigelse at $(P \rightarrow (Q \rightarrow P))$ ikke er en tautologi. Det betyr at det finnes en valuasjon v som falsifiserer uttrykket. Isaafall maa v gjøre P sann, og $(Q \rightarrow P)$ usann, for det er slik \rightarrow -formler tolkes. For at $(Q \rightarrow P)$ skal være usann, maa Q være sann, og P usann, jamfoer reglene for implikasjon. Men dette er en motsigelse, for vi har allerede slaatt fast at v maa

gjøre P sann. P kan ikke være både sann og usann samtidig. Påstanden om at uttrykket er en tautologi, er gyldig; den kan ikke være usann.

Oppgaver til kapittel 6

- 6.1 (a) R er ikke refleksiv, ikke symmetrisk, ikke transitiv, ikke anti-symmetrisk, ikke irrefleksiv.
 (b) R er refleksiv, symmetrisk, transitiv, anti-symmetrisk og ikke irrefleksiv.
 (c) R er ikke irrefleksiv, ikke refleksiv, ikke anti-symmetrisk. R er transitiv og symmetrisk.
 (d) R ikke refleksiv, ikke symmetrisk. R er irrefleksiv, transitiv og anti-symmetrisk.
- 6.2 $R = \{ \langle 6, 3 \rangle, \langle 12, 6 \rangle, \langle 12, 3 \rangle, \langle 15, 3 \rangle, \langle 3, 1 \rangle, \langle 6, 1 \rangle, \langle 7, 1 \rangle, \langle 12, 1 \rangle, \langle 15, 1 \rangle, \langle 17, 1 \rangle \}$
- R er anti-symmetrisk, irrefleksiv og transitiv. R er ikke refleksiv og ikke symmetrisk.
- 6.3 (a) $R = \{ \langle 1, 1 \rangle, \langle 2, 2 \rangle, \langle 3, 3 \rangle, \langle 1, 2 \rangle, \langle 2, 1 \rangle \}$
 (b) $R = \{ \langle 1, 1 \rangle, \langle 2, 2 \rangle, \langle 3, 3 \rangle \}$
 (c) $R = \emptyset$. Teknisk sett er det tomme settet irrefleksivt fordi det ikke finnes noen $x \in \{1, 2, 3\}$ slik at $\langle x, x \rangle$ er med. Det er også symmetrisk og transitiv, fordi "hvisdelen av disse kriteriene, aldri blir sann.
 (d) $R = \{ \langle 1, 2 \rangle, \langle 2, 1 \rangle, \langle 2, 3 \rangle, \langle 3, 2 \rangle, \langle 1, 1 \rangle \}$
- 6.4 (a) $A = \{1, 2, 3\}$, $B = \{2, 3\}$. $A \subseteq B$, fordi $A \setminus B = \{1\}$.
 $A = \{1, 2, 3\}$, $B = \{3\}$. Disse to mengdene er ikke relatert til hverandre, fordi $A \setminus B = \{1, 2\}$.
 (b) Dersom E er symmetrisk, vil det være slik at hvis $A \subseteq B$, så $B \subseteq A$. La A og B være slik at $A = \{1, 2\}$ og $B = \{1\}$.
 $A \setminus B = \{2\}$, så $A \not\subseteq B$.
 $B \setminus A = \emptyset$, som ikke har noe element. Derfor $\langle B, A \rangle \notin E$.
 E er ikke symmetrisk.
 (c) La M være en mengde slik at $M = \{\{1, 2, 3\}, \{2, 3\}, \{3\}\}$. Transitiv relasjoner defineres slik:
 Dersom xRy og yRz , så xRz .
 $\{1, 2, 3\} \setminus \{2, 3\} = \{1\}$, så disse to inngår i relasjonen E .
 $\{2, 3\} \setminus \{3\} = \{2\}$, så disse to inngår i relasjonen E .
 Dersom E er en transitiv relasjon, vil $\{1, 2, 3\}E\{3\}$. Men dette stemmer ikke, fordi $\{1, 2, 3\} \setminus \{3\} = \{1, 2\}$.
 E er ikke transitiv.
 (d) Anta for motsigelse at E er ikke irrefleksiv. Det betyr at det finnes minst to elementer A_1 og A_2 (to mengder) i relasjonen E på en vilkårlig mengde, som er slik at $A_1 = A_2$, og mengdedifferansen mellom disse består av nøyaktig ett element. Dette er en motsigelse, fordi mengdedifferansen mellom to like mengder alltid er \emptyset . Påstanden kan ikke være usann; E er irrefleksiv.